

Endelig har man under Kommissionens Arbejde haft de Udtalelser for Øje, der er fremsat af den 1ste og 2den Ædruelighedskommission, jfr. 1ste Ædruelighedskommissionens Betænkning af 1907 og 2den Ædruelighedskommissionens Betænkninger af 1918 og 1927.

Kommissionen har iøvrigt tilrettelagt Arbejdet med Hensyn til Beværterlovgivningen saaledes, at man først i en Række Plenarmøder har gjort den gældende Beværterlov til Genstand for en Generaldebat. Under denne er der af Kommissionens daværende Medlem, Departementschef *H. Jespersen*, givet en Redegørelse for den gældende Lovs enkelte Bestemmelser, ligesom Højesteretsdommer *Jesper Simonsen* og Politiinspektør *E. Møllerup* har redegjort henholdsvis for Overbevillingsnævnets Virksomhed og for Beværterlovens politimæssige Bestemmelser¹⁾.

Efter Generaldebattens Afslutning har Kommissionen nedsat et Udvalg med den Opgave at indsamle det fornødne statistiske Materiale m. v. og derefter paa Grundlag af en Gennemgang af Lovens enkelte Bestemmelser at udarbejde Udkast til de Ændringer, som Tiden og Udviklingen har gjort nødvendige eller hensigtsmæssige. Det paagældende Udvalg bestod af følgende Medlemmer: *Formanden, Emil Andersen, Kr. Fuglsang, Adolph Hansen, A. S. H. Jeppesen, E. Møllerup, M. Mortensen, Ferdinand Nielsen, Jens Rosenkjær, Jesper Simonsen, P. Villadsen, P. Wunsch, A. L. Østerberg.*

Udvalget har modtaget forskellige Deputationer samt en Række skriftligt fremsatte Ønsker om Ændringer i Beværterloven. Disse sidste Henvendelser er optaget som Bilag til Betænkningen.

Efter Afslutningen af Udvalgets Arbejde er det af Udvalget samlede Materiale og et af Udvalget udarbejdet Betækningsudkast forelagt den samlede Kommission, der indgaaende har drøftet Udkastet. Som Resultat af disse Drøftelser afgiver Kommissionen herefter nærværende Betænkning.

Den gældende Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke af 29. Marts 1924 traadte i Kraft den 1. Januar 1925 og afløste fra denne Dato den tidligere Lov af 10. Maj 1912, der var Danmarks første egentlige Beværterlov.

Før Beværterloven af 1912 fandtes Bestemmelserne om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke paa Landet i den dagældende Næringslov af 29. December 1857 og udgjorde altsaa en Del af den almindelige Næringslovgivning. Ifølge Næringsloven af 1857 §§ 58 og 59 var Reglen den, at der i Købstæderne var fri Adgang for enhver til at løse den fornødne Næringsadkomst (Borgerskab) til at drive Beværtning og Gæstgiveri. For Landets Vedkommende fastsatte Loven derimod, at der »indtil videre« udkrævedes kgl. Bevilling til at drive de paagældende Næringer.

Den frie Adgang til at erhverve Beværteradkomst i Købstæderne medførte en stærk Stigning i disse Adkomsters Antal; i 1840 var der saaledes i Provinsbyerne 1 Beværtning for hver 238 Indbyggere og i 1870 1 Beværtning for hver 122 Indbyggere²⁾. Ved Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873 om Forandring i og Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29. December 1857 blev der derfor givet Adgang for Kommunalbestyrelserne i Købstæderne til gennem en Vedtægt at fastsætte, i hvilket Omfang disse Adkomster skulde kunne meddeles i Kommunen.

¹⁾ Disse Redegørelser vedlægges Betænkningen som utrykte Bilag.

²⁾ Jfr. 1. Ædruelighedskommissionens Betænkning Side 83. Sammenlign iøvrigt herved Afhandlingen Side 73 ff.